

det ikke forholder sig aldeles rigtigt, naar det ærede Mindretal, som jo overhoved under stærke Udtryk siger, at disse Punkter, „ordret ere blevne optagne paa ny i hver følgende Finantslov for Aarene 1870—75“, thi det sidste Punkt fik en fuldtændig Omredaktion, der blev vendt op og ned paa Regel og Undtagelse, idet det senere hedder: „Theatret forrenter den tilbagestaaende Del af sin Byggegjæld til Sorø Akademi. Skulde i“ — saa nævnes der de forstjellige Aar — „Theatrets Overtid ikke være tilstrækkeligt til at udrede den hele Rente, lægges det manglende Rentebeløb til Kapitalen, for tillige med den af forrentens i næste Theateraar“. Disse 2 Punkter vilde jo staa uden nogen fornuftig Mening, dersom det skulde være Theatret tilladt at bruge Reserverfonden uden Bevilling. — Endelig komme vi til Aaret 1870, da der blev bevilget Theatret ikke et femaarigt Tilskud, thi det kan ikke bevilges paa en etaarig Finantslov, men et Tilskud med Udbyt til at faae det samme Tilskud bevilget i de følgende fire Aar. Heller ikke heraf tror jeg, det er berettiget at drage de Slutninger, som det ærede Mindretal vil drage, men for ikke at komme nærmere ind paa disse særlige Punkter, skal jeg søge at stille Sagen paa det Standpunkt, hvorpaa den standsede her ved Finantslovens 2den Behandling. Det vil erindres, at det egentlig var den høitærede Kirke- og Undervisningsminister, som da bragte dette Spørgsmaal ind, og jeg skal fremdrage en Udtalelse af ham, som saaldt her i Thinget den 19de December forrige Aar. Hans Udtalelse lyder saaledes: „Seg skal minde om, at jeg som Statsrevisor har gjort den Betragtning gjældende, at Theatret har en Reserverfond, og jeg skal sige, at jeg som Minister ogsaa har handlet under Forudsætning deraf“. Naar man nærmere efterser dette i Statsrevisorernes Betænkninger, vil man finde, at den ærede daværende Statsrevisor i Betænkningen for Regnskabet 1869—70 siger, at nu har Theatret faaet en virkelig Reserverfond, og i den følgende Betænkning for 1870—71 tager han af en Meddelelse i Statsregnskabet, som gaar ud paa, at der er anlagt en Kapitalfond, Anledning til at sige: „Deraf synes det at fremgaa, at det er gaaet i Forglemmelse ved Theatrets Regnskabsførelse, at dette Institut har en Reserverfond, og hvilken Betydningen er deraf“, og dette Udtryk: „Betydning“ er nærmere forklaret ved en Henvisning til Finantsloven for 1856—57, altsaa netop den Finantslov, der ligger forud for det mærkverdige Aar 1858. Heraf synes at fremgaa, at den meget ærede Minister, den daværende Statsrevisor, maa siges at være i Overensstemmelse med Udvalgets Flertal, idet han heller ikke lægger den Vægt paa Forhandlingen i 1858, som om der deraf skulde være fremgaaet noget aldeles Nyt. Den ærede Minister tillægger altsaa endnu i Aaret 1870—71 Theatrets Reserverfond den samme Betydning, som den havde i 1856—57. Da det ærede

Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) under Finantslovens anden Behandling mindebe Udvalgets ærede Mindretal, det ærede Medlem for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad), herom, svarede han — jeg tillader mig at oplæse hans Svar, som det staar i Tidenden —: „Naar det ærede Medlem endelig paaberaabte sig, hvad den nuværende Kultusminister i sin tidligere Stilling som Statsrevisor skulde have udtalt i de forskjellige af Statsrevisionen afgivne Betænkninger, er det Noget, jeg med fuldkommen Sandhed kan sige, ikke vedkommer mig,“ og han forstærkede yderligere dette Udtryk, idet han siden efter sagde: „Det er Noget, som aldeles ikke vedkommer mig.“ Denne Udtalelse skal jeg lade staa for det ærede Medlems egen Regning, men det vedkommer os, hvad den nuværende Kultusminister har udtalt. Jeg tror, det vilde være oplysende for os, om det her kunde komme til en nærmere mundtlig Forklaring mellem den høitærede Minister og det ærede Medlem, saa meget mere, som det af den høitærede Ministers Udtalelser syntes at fremgaa, at han dog maaske nu saae lidt anderledes paa Sagen end den Gang. Der kunde derfor maaske være Raad om, at det kunde komme til en Forstaaelse mellem den høitærede Minister — som vi for Debliffet maa tage til Indtægt — og det ærede Medlem for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds. Dersom det kunde lykkes, var det jo muligt, at der ogsaa kunde gaa et Bys op for os ved samme Leilighed, og jeg vilde derfor meget ønske, at det ærede Medlem for Rjøbenhavn vilde fravige sin Mening om, at det slet ikke skulde vedkomme ham, hvad den ærede Minister har sagt angaaende denne Sag. Jeg har nu omtalt, hvad der passerede ved 2den Behandling af Finantsloven med Henyn til dette Punkt, og skal overlade ærede Medlemmer at forhandle dette Spørgsmaal videre, idet jeg haaber, at vi Andre skulde have megen Gavn deraf. — Efterat jeg saaledes har paavist, at det efter vor Overbevisning ikke kan være berettiget, at de omtalte Udgifter have været afholdte af Theatrets Reserverfond uden Bevilling, skal jeg nu gaa over til det næste Punkt, hvorefter jeg kan fatte mig meget kort, idet det nemlig synes aabenbart, at dersom denne saakaldte opsparede Formue ikke kan bruges uden Bevilling i det ene Diemed, nemlig til Driften, kan den heller ikke bruges i det andet Diemed, nemlig til Theaterbygningen. Jeg skal paa dette Trin af Sagen slet ikke gaa ind paa, hvorledes det ærede Mindretal i Statsrevisionen, hvis Indstilling i dette Tilfælde oven i Rjøbet Udvalgets Mindretal underkjenner, mener at kunne forene disse Anskuelser, men jeg synes, at det ene med streng Logisk Konsekvents følger af det Andet; kan man ikke uden Bevilling bruge Pengene til det ene, kan man heller ikke bruge dem til det Andet.

Jeg kommer da til det sidste Punkt, nemlig Forbrugen af Sorø Akademi's Formue udover det